

La família Canals havia disposat d'una certa importància a l'antiga baronia de Montbui, ja que alguns dels seus membres havien ocupat càrrecs al consell de la mateixa baronia al segle XVII. La Maria va morir l'any 1696 a la casa del seu pare, Domènec Canals.

La Teresa i la Maria Roquesalbes són les úniques filles que coneixem d'aquest matrimoni. La primera es va casar l'any 1715 amb en Josep Prat de la Riba i Puigvert, nascut a can Monràs de Bigues però habitant des dels divuit anys a can Prat de la Riba, una masia construïda durant els primers anys del segle XVIII, bressol de la família que va veure néixer l'Enric Prat de la Riba i Sarrà, president de la Mancomunitat de Catalunya, nascut a Castellterçol l'any 1870.

Finalment, sabem que l'any 1695 l'Isidre Roquesalbes es va casar en segones núpries amb una dona dita Eulàlia Bellavista, vídua d'Anton Pou i Batlles, pagès de Santa Eulàlia. L'Isidre consta com a pagès del nostre poble. Altrament, sabem que l'any 1715 en Francesc Roquesalbes també s'estava a Santa Eulàlia. D'aquesta manera, es dedueix que can Roquesalbes és una casa bastida als darrers anys del segle XVII o a l'inici del segle XVIII, sense que poguem esbrinar la data exacta de la seva construcció. Probablement, la casa es va edificar en un tros de terra que degueren adquirir l'Isidre Roquesalbes, el seu fill Francesc o ambdós, on hi van fer el mas i van cultivar la peça de terra contigua a la casa, un tros que encara avui conreen els propietaris. Aquest és l'origen que proposem per a can Roquesalbes.

La història d'aquesta casa durant la primera meitat del segle XVIII ens és pràcticament desconeguda. No sabem qui va ser l'hereu d'en Francesc Roquesalbes, i durant dues generacions desconeixem el cap de la família. Sembla clar que els Roquesalbes es van adaptar al poble, i es van relacionar especialment amb les cases del seu entorn, al barri del Bonaire, amb qui degueren establir unes relacions més freqüents. D'aquesta manera, no és estrany veure el seu nom a la documentació d'altres masies de la zona, com pot ser el cas de can Donat.

L'única notícia de la casa d'aquest període la subministra l'impost del cadastre. Aquest tribut es va aplicar a Catalunya des de l'any 1716, arran de la victòria de les tropes partidàries de Felip V durant la Guerra de Successió. L'impost tenia dues parts: el *real*, pel qual es pagava pels béns immobles que hom tenia, i el *personal*, que s'aplicava a les persones. A Santa Eulàlia de Ronçana es conserven les dades d'aquest tribut de l'any 1758, i en Jaume Dantí ja en va fer esment en una edició anterior de l'Anuari. Utilitzarem les seves dades. Hi apareixen 115 contribuïdors. D'aquests, 79 pagaven menys de 100 lliures per les seves propietats; 18 contribuïdors pagaven més de 200 lliures pels seus béns, i 18 pagaven entre 100 i 200 lliures. Els Roquesalbes formaven part d'aquest darrer grup, ja que van haver de pagar 146 lliures i 15 sous. D'aquesta manera, podem dir que formaven part del grup dels propietaris mitjans. De fet, un 86 % dels contribuïdors d'aleshores eren petits o mitjans propietaris en funció de les quantitats que havien de pagar, i tant sols el 14 % del total eren grans propietaris (la propietat més important era can Brustenga, que pagava 1180 lliures). Les notícies de la casa a la segona meitat del segle XVIII no són gaire més abundants, però permeten establir la genealogia de can Roquesalbes des d'aleshores fins als nostres dies. Per tal d'aconseguir informació d'aquest període, la consulta de l'arxiu parroquial de l'Ametlla del Vallès ha estat fonamental. Allí apareix el cognom Roquesalbes